

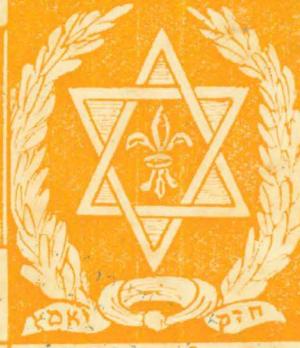

CURITIBA-PARANA-BRASIL

לציוויליזציה, למדאוואיזט, לאחדות עמי

הבלטת TACHLITEINU

NUMERO 16. TISHRI 5710 Setembro, 1949

PUBLICAÇÃO
HASCHOMER HATZAIR

INGRESSARÁ MAPAM NO GOVERNO?

As notícias sobre as conversações entre o governo de Israel e Mapam para que este Partido entre na coalisão, se bem que estão certas, não podem ser apresentadas sob o aspecto simplificado, como certos jornais pretendem, transformando tudo numa questão da conquista de pastas ministeriais. Existe uma realidade externa e interna que força o governo da coalisão de tomar esta medida, e esta mesma realidade fará com que o Mapam tome uma atitude na base das necessidades de Israel e não sobre a quantidade de pastas ofertadas.

Analizemos um pouco: Referente à realidade externa, está sendo dominado o panorama pela enorme pressão imperialista dos Estados Unidos, que alcança sua maior expressão na exigência para que os judeus abandonem o ponto vital de Akaba e cedam à entrada de uma fabulosa quantidade de refugiados, provavelmente muito mais que a quantidade de árabes que fugiram de Israel durante a guerra.

Enquanto à realidade interna, gira esta sobre eixos diferentes. Existe um crescente descontentamento nas fileiras do Mapai, por ter este Partido cortado os laços chalutzianos e obreiros que os uniam às fileiras obreiras e chalutzianas do Mapam, com quem construiu-se a Histadrut, dando sentido a redenção da terra e trabalho judeu. Existe um crescente descontentamento dentro da classe obreira pela política econômica dos dirigentes da Histadrut e do governo, que se expressa nas eleições para os Conselhos nas fábricas, onde o Mapam está obtendo uma constante maioria. De outro lado, as forças da reação estão trabalhando para seu reengrupamento, tanto os Mizrachi como os Alguemaeine, tentando estes últimos infiltrar-se num dos sectores, do qual haviam-se separado, no governo. Este fortalecimento faz perigar a situação do Mapai no governo, que até o momento, apesar de ser forçado em jogar com a pressão dos cléricalis, que em várias ocasiões impuseram seus pontos de vista especulando com sua posição decisiva no gabinete, havia ostentado uma situação chave e majoritária no governo, logrando geralmente dirigir o paiz com sua política.

A imprensa quer, geralmente, mostrar estas questões como uma luta pela pastas, enão como uma séria divergência política. Mapam não é e nunca tem sido opção unicamente por espirito opositor.

Mapam tem o apoio da maioria da colonização camponesa e obreira, por fortes grupos obreiros nos centros fabris, mantem uma grande influencia nos círculos intelectuais, e especialmente nas colônias fronteiriças, eixo da defesa do paiz. Encontram-se seus raios na construção sionista e na confiança das massas obreiras que lutam pela libertação social e pela paz.

Por tudo isto, dada a situação da política externa e interna do paiz, dadas as forças com que conta o Mapam, sua trajetória revolucionária, sua identificação absoluta com as forças produtoras do paiz, não pode ser considerado o problema da sua entrada no governo como uma luta pelas pastas, senão como uma encruzilhada política em que encontra-se Israel nestes momentos. E essa encruzilhada política exige por parte da maioria do governo a aceitação de um programa mínimo subscrito conjuntamente com o Mapam, programa que expressa as necessidades urgentes da classe obreira de Israel, e da constreção socialista do paiz. Unicamente assim ingressará o Mapam no gabinete do governo de Israel, ou quer dizer, fazendo-o como expoente da classe obreira e camponesa do paiz, e das necessidades da mesma.

XX

O kibutz Número 60, do HASHOMER HATZAIR, foi colonizado entre NIRIM e GVULOT, no Neguev. O kibutz conta com 91 companheiros do Hashomer Hatzair de Romania.

XX

"GRITARIA" OU LUTA?

Yaakov Kehará

Ainda que tecnicamente (escassez de espaço) seria difícil de manter no "TACHLITE JUVENIL" uma coluna destinada á polemicas e que tais caminhos não nós parecem como mais apropriados para o objetivo de esclarecimento, voltamos á prestar a maxima atenção ao segundo artigo-comentario publicando na "NOSSA VOZ JUVENIL" de 1, cr. Por mais que o prezado comentarista Snr IFE alimente pontos de vista diferentes aos por nós manifestado, vimo-nos atraídos e obrigados em prestar o maximo respeito ás ideias por ele expostas, já pela imundável cultura e sinceridade com que o Snr IFE aparteia os nossos pontos de vista, já pela sua educação democratica desprovida de paixões partidarias e fanatismos, e finalmente - dita seja a verdade - : pelos inumeros pontos que nos unem para o objetivo final comun, objetivo desejoso de toda humanidade laboriosa e pacifica.

O Snr IFE acusa que procuro "inverter os termos do problema, levando a discussão para o terreno doutrinário" do sionismo e borochovismo. Degraçadamente acontece freqüente mente, que um problema que atinge a um certo grupo de homens, nem sempre - todos estes homens - vem unanimamente a mesma solução para o mesmo problema. Quanto mais um problema seja complicado, mais as soluções apresentam-se complicadas. E o problema judaico não pertence aos mais simples. Não pertence áqueles, que podem ser vistos a olho nú, portanto os prismas que o refletem, nem sempre o fazem de uma forma real, mas muitas das vezes apresentam-o, no seu aspúto multicolor, de uma forma ilusória, negativa ou sofizmatica. É curioso, que no meu artigo anterior, não citei em parte nenhuma a palavra "borochovismo", mas certamente o Snr IFE, descobriu o espirito borochovista numa frase que citei em nome de um dos maiores sociólogos-revolucionários dos últimos tempos e à ela aplicou o endereço errado. A fraze citada não é de Borochov, mas sim de Lenin.

Não obstante que o governo israelense repousa hoje nas mãos do reformismo-clerical e que é testa do sionismo norte-americano (prepoderante numericamente) repousa nas mãos de um reacionario declarado, o Snr IFE sabe muito bem, que não se pode classificar arbitriamente o Sionismo como reacionario. Se o Snr IFE não disse isto textualmente, nota-se esta concepção facilmente da maneira como encarra a solução do problema judeu. O amigo que no fundo é um homem progressista, toma atitudes paradoxais frente ao seu proprio povo visto - que classificasse arbitriares são caracteristica dos reacionarios. Hitler classificava cada judeu ou de comunista ou de capitalista. Bevin mistura na mesma panela o nacional-socialismo de Hitler com o socialismo de Stalin. Pelo simples fato, que a ideia do sionismo é explorada pelo facismo judaico (revisionistas) para seus objetivos reacionarios, ou pelos "laboristas" de Ben-Gurion e seus socios "defensores de Deus-Kosher" para ludibriar a classe obreira, o Snr IFE coloca ~~que~~ veu nos seus olhos, que lhe ofusca a vista a verdadeira face do sionismo redentor, do sionismo enquadrado nos cerebros e braços do M A P A M, braços - que constroem a independencia do povo judeu nas bases sadias, modernas e progressistas, como o atestam os 60 Kibutzim do glorioso KIBUTZ ARTZI, espalhados por toda Eretz Israel, e que é a verdadeira VANGUARDA da futura estrutura politica e economico-social de paiz. Os homens do Hashomer Hatzair não invertem o sionismo para appetites nacionalistas, como o fazem os revisionistas com seus associados, mas interpretam o ao pé da letra do objetivo que o sionismo visa, e comprehendem - que da mesma maneira que o sionismo não será realizado sem a base socialista, tambem o socialismo para o povo judeu não é real sem o sionismo. Assim, embora numa escala local, comprehendiam os governantes que criaram a Republica autonoma de Biru-Bidzan.

Referente ás respostas sobre minhas duas perguntas, confesso, que entre muitas palavras suas, não vi a resposta em sentido definitivo. Contudo analizemos sua resposta : a) Kibutz Galuiot não especifica URSS ou outro país qualquer, mas entende ; os judeus do mundo inteiro (inclusive E.E.UU.), e aqueles que fazem "a campanha de exitação guerreira" são os mesmos que a faziam ates da Medinat Israel. b) É um caso que foi tambem fortemente combatido pelos representantes do Mapam (não somente por Mikunis) e que continua a espinha dorsal dolorosa do sionismo rumano e hungaro. Somente o espirito da disciplina sionista obrigou os homens do Mapam, sofrer em conjunto as negativas consequencias das atitudes dos líderes sionistas adeptos de "tudo ou nada".

Sobre a segunda pergunta minha : que aos judeus - por motivos nacionais - não convém a dispersão - o Snr IFE responde : "a dispersão é um fato ". Fiquei estupefato com estas palavras laconico-fatalistas e que tanto estão em contradição com a inteligencia e espirito de luta, Advoga então o amigo p conformismo do "estatus quo" !! Se é assim, porque não o advoga nos outros campos da luta humana ? O imperialismo é tambem um fato. O clericalismo é tambem um fato. A ignorancia é tambem um fato. Para que lutar então ? "Os dois mil, anos da existencia no galuth" o amigo apresenta como prova contra o perigo do desaparecimento. Não vou aqui alargar-me em literatura sobre a vida do povo judeu no galuth, que em resumo não seria invejada por povo nemhum, nem tampouco vou expor o abundante material que

(continua na pagina 7)

" F O R A D E M . I . M . N A D A . "

Chaim Israel Jugend.

Existe uma tendencia exagerada entre os judeus no Galut á considerarem todos atos provenientes dos detentores do poder em Ertz, como sendo sempre certos e justos, independente de que elementos ocupem esse poder.

Se eles assim o resolveram, é voz corrente, é porque sabem o que estão fazendo, só procuram o bem do povo, e quando a maneira de procurar esse bem não é la muito como se o desejaria que fosse, vem a desculpa de que devido as condições especiaes que atualmente prevalecem, devam de vez em quando ser usados tais meios e que infelismente não podem ser evitados.

Essa é a mais perigosa arma na mão de todas as forças reacionarias que querem exclusivamente seu proprio desenvolvimento, e consequente sufocamento de todas as tendencias populares. E é com o maximo carinho que se cultiva essa forma simplista de encarar o problema de Ertz, desculpando no exterior todos os erros do governo, e emprestando-lhes uma forma messianica condizente com nossos sentimentos.

Nesse escopo reunem-se elementos de todas tendencias dentro do sionismo, cujo denominador comum é a ignorancia para com os fatores basicos que causam esses erros, e cujo unico conhecimento do que se passa no país, vem de uma rapida leitura de cabeçalhos de jornais e principalmente do que os interessados em tal politica espalham aos quatro ventos.

De outro lado, conscientes dessa fraqueza que é baseada no sentimentalismo dos judeus do Galut pela patria distante, estão os elementos do atual governo com seu líder Ben Gurion a frente, firmes em seu proposito de levarem avante sua politica, que talvez creiam benefica, mas que em realidade não passa de uma cruel traição ao ideal chalutziano, expresso no formidavel heroísmo demonstrado na construção do estado desde há 40 anos, até os dificilimos tempos presentes.

Vestindo-se com as roupagens de um Messias, quiz talvez Ben Gurion de inicio conseguir uma união mais estreita dos elementos que o apoiavam, porém as roupagens provisorias acabaram tomando conta do homem fazendo-o crer-se um novo salvador dos destinos judaicos, que doravante, devem ser unicamente conduzidos merce da graça de seus desejos e opiniões. Lançou-se o homem a galope nessa direção, e com a pressa esqueceu-se das mais recentes realidades, que tiveram por palco o solo israelense. Atualmente em discursos que pronuncia no Knesset, investe contra tudo e todos que não lhe mereçam o ar da graça, proclamando a si e a seu partido como os unicos e verdadeiros salvadores da patria contra os ataque árabes, e ressalvando, que não fora ele, e o país teria ficado desprevenido por mais ninguem te-lo previsto. Chegou a usar de uma expressão que bem demonstra qual seu atual espirito, dizendo "fora de mim, nada".

Ao mesmo tempo falseou completamente fatos historicos recentes, que na ansia de atribuir-se a exclusividade de todos atos beneficos ao estado, excluindo em meia duzia de palavras os que em sua opinião tivessem tal pretensão, inclusive antigos companheiros que hoje estão na oposição por não se terem deslumbrado nem com o poder nem com o ouro americano. E se chegou a tal extremo de falsidades, o atual chefe do governo sabia que no exterior, grande parte dessas mentiras seriam aceitas, pelos credulos e sentimentais componentes do Galut, para quem tudo que vier de lá é sagrado, e "chulile" não se deve dizer nada contra.

Imediatamente atacado, desmentido, e posto em apuros por homens que a tanto tempo quanto ele vem tomando parte na vida politica do país, e cuja memoria, para acontecimentos tão recentes como os citados estava bem avivada, podendo documentar como o fizeram a falsidade de grande parte das afirmações de Ben Gurion, não chegou a retratar-se, mas superiormente vestido em suas esplendididas roupagens messianicas retirou-se.

Não fora a gravissima hora que o mundo esta atravessando, o que nos afeta diretamente, e essas atitudes demagogicas do premier somente fariam rir aos elementos progressistas e conscientes da realidade. Mas esta representação na hora atual tem outro significado. É a mascara com que se procura encobrir a crescente subserviencia ao bloco imperialista americano que deitou fundo suas garras e as esta apertando, entrugando-se as

(conclusão pag.6)

EM GUARDA

Uma das primeiras resoluções, e que marcou o caminho subsequente da atual diretoria do Centro Mosaico do Paraná, foi a de aumentar as mensalidades de cr\$10,00 para cr\$15,00, atentando despudoradamente contra os estatutos da sociedade, que dizem na parte referente a disposições gerais art.40:-

"As taxas de joia e mensalidade poderão ser alteradas pela Assembléa Geral, independente da reforma dos estatutos".

Torna-se portanto claro que sem uma assembléa geral não podia a diretoria ter aumentado as mensalidades e, ao tal fazer enverdou pelo caminho do desempenho ilegal de seu mandato. Fingindo ignorar os estatutos básicos e infringindo-os seguidamente, vem a atual diretoria agindo contra os interesses da maioria dos componentes do Centro.

Quando esses mesmos indivíduos assanharam-se contra diretorias passadas, e resolveram a todo custo derrubá-las por não lhes servirem devido a serem constituídos de elementos de fato sinceros no trabalho coletivo, e democratas em todas suas ações, sempre agindo no interesse da maioria, esses elementos de tudo foram tachados e até insultados. De infringirem os estatutos porem ninguém os acusou, porquanto injúrias eram faceis de serem ditas, mas uma tal acusação precisaria ser provada e nisso foram suficientemente cautelosos não a fazendo.

Porem uma vez de posse dos cargos de diretoria, não hesitaram em usar de todos os meios de que acusavam os outros, e desde o inicio só tem agido levando em conta o interesse próprio, e de mais uns poucos, dos que "tem\$", e que temeram sempre o momento em que tivessem que contribuir para uma sede nova, dispostos que estavam a nada dar, fazendo tudo portanto para que tal não se concretisasse. Porque esse é a verdadeira razão que move os atuais diretores e os que os apoiam.

Se somente agora estamos abordando esse assunto, foi por alimentarmos a ilusão de que, quem sabe, talvez dessem um passo na direção almejada por todos, como o demonstrava a convocação da assembléa para tratar do assunto. Logo porem evidenciou-se a verdade. Melhor do que ninguém sabiam eles do absurdo que estavam propondo e de propósito pois sabem bem do valor que atos consumados possuem para quem os realiza, e ao apresentarem o projeto dos treze andares em condomínio eles sabiam que qualquer indivíduo sensato o repudiaria como de fato sucedeu, e se tal fizera foi para terem as mãos livres para o verdadeiro objetivo, que nunca foi o de uma nova sede, e sim gastar algo com esta afim de calar as exigências dos que pediam ação, e com isso consumaram o grande golpe. Não precisaram contribuir com milhares de cruzeiros e sim somente com centenas.

Grande golpe e verdade. De que com isso somente tivessem afastado para época remota o projeto de todos querido, pouco lhes importou, que essa reforma em absoluto resolve o problema de exiguidade de espaço, pouco se lhes da, que gastando cr\$120,000,00, numa reforma que não toca no básico ou seja que a única reforma para deixar o prédio bom era derubá-lo todo e construir um outro no lugar porque, cobrindo com essa despesa um prédio velho e podre com uma capa nova, somente conseguir-se-a com que ele aguente mais um par de anos, ficando então no mesmo estado, nada disso foi levado em consideração, a não ser fazer enconomia no próprio bolso. Com isso perdeu-se uma bela soma em dinheiro que teria servido para o inicio de uma sede nova. Para nos dar o verdadeiro espírito que moveu a desusada pressa com que a reforma foi iniciada, nada melhor do que as palavras do mentor máximo da diretoria que, num assomo de sinceridade afirmou: "A verdade é que para mim esta sede está muito boa, e meu filho se quizer que construa outra".

Este foi o espírito que presidiu o trabalho, porque tão bem como souberam alegar que baseado em uma enquete realizada pela diretoria anterior que eles resolveram aumentar as mensalidades, essa enquete também continha outras perguntas e respostas. Por que então essas outras não foram levadas em conta? Na questão em que se perguntava se o socio era a favor de reformar essa sede ou preferia uma nova, a maioria respondeu querer uma nova. Na própria questão do aumento de mensalidades a maioria optou por cr\$20,00 e não cr\$15,00.

O que mais é preciso para demonstrar que não foi levando em conta o
(continua pag 5.)

ANTE PROFUNDAS MODIFICAÇÕES POLITICAS NO ESTADO.

Hoje e antigamente.

Iacob Chazan.

Continuação do numero anterior.

Tradução de Chaim Jugend

Mais ainda. Em contaposição a todas as experiencias de coletivisação feitas ate agora, esta convicção não afetou a fé da maioria absoluta do movimento Kibutziano de que estamos realmente em um periodo de culminação, e que a nossa geração terá o privilegio de abandonar a escravização e libertar-se de passar do regime capitalista para o regime socialista.

E esta mesma fé tomou entre nós outro aspeto. E tambem neste aspeto nos separa a mesma diferença que há entre o utopismo e o realismo socialista combatente. E isso graças a singularidade de nossa epoca. Não se trata mais de crença messianica e religiosa que por um instante sublima com seu fulgor, porem que logo degenera e desespera seus crentes apenas passada a primeira onda de embriagues, quando a realidade se apresenta mua ante os integrantes da comunha. Não se trata mais daquela utopia incauta que esta fadada a estremecer apenas tropece com a realidade. O fato de nos termos convertido em um movimento politico, implica em que não temos nenhuma ilusão utopica. Sabemos que differentemente de todos movimentos comunais que nos antecederam, nos vivemos em uma epoca de luta decisiva entre o capitalismo e o socialismo. Não somos isolacionistas nem sonhadores despertos, mas sim uma das engrenagens dessa potente luta universal. Somos um elo cuja forma foi forjada pelas condições específicas criadas pela construção de nossa patria, e a reunião das diásporas de nosso povo. O capitalismo ja foi vencido em uma quinta parte ou mais do mundo. A influencia desse acontecimento trânscede de muito as fronteiras dos países aonde domina praticamente o socialismo. A revolução de Outubro criou as condições para o desenvolvimento das Democracias Populares. Sob sua luz arojam-se povos pequenos como a Grecia, e povos gigantes porem esfomeados como a China. Vivemos sobre a cratera de um vulcão ativo. Tal é hoje o globo terreste. A decisão deve produzir-se rapidamente--pacificamente (é isto não é impossível) ou mediante luta. E a decisão ha de ser tomada em nossa geração.

Sem uma compreensão dessa colimação, sem um entrelaçamento espiritual e luta colossal da humanidade pelo seu futuro, sem a conciencia de que somos parte inseparável da classe revolucionaria, sem isso, o movimento Kibutziano não podera subsistir por muito tempo como movimento craador, influente e conquistador.

De nada importa se dentro do movimento Kibutziano ha setores que renegam a identidade de seus destinos com o mundo da revolução e progresso social. Em realidade, também esses setores- sem o saber- graças a essa intensidade socialista, e a proximidade do "Messias". Porem a esses setores é necessário educa-los para a realidade mundial, no sentido da construção do socialismo e da luta de classes.

EM GUARDA. *continuação*

que os socios queriam, que esses assuntos foram resolvidos, mas sim o que eles quiseram, mesmo que a enquete não da valor de resolução a tais decisões por ser uma simples consulta que foi feita afim de se saber com que possibilidades se podia contar na convocação de uma assemblea que ratificasse as propostas a serem apresentadas.

Com esse procedimento praticaram um crime contra nossa coletividade e contra a mocidade de nosso "ichuv", que necessita salões amplos e locais de esporte limpos e saudaveis, como havia possibilidade de fazer. E foi a troco de enconomizarem um pouco de seu dinheiro, que estes homens afastaram a possibilidade da construção de um edificio que concentrasse a mocidade de nossa coletividade, mocidade que representa nosso futuro, e para quem uma convivencia em comum, principalmente agora quando esta se evidenciando a sua dispersão por festas e salões outros, somente solidificaria em melhores bases esse futuro. E o interessante e a hipocrisia com que se critica ações desses moços, quando fazem algo que não pareça "cocher", quando por meios como os que estamos citando se os impulsiona exatamente a isso, e privam os proprios filhos dos benefícios que

(continua pag.6)

XX-

EM GUARDA . . .

que poderiam ser feitos curando-se o mal pela raiz, tudo merce de economia.

E contra essa tendencia que alertamos os espiritos progressistas de nossa coletividade. E necessario iniciar uma campanha contra esses pseudo-religiosos e faser voltar a direção do Centro a mãos que tenham o interesse de todos os socios como escopo, e para tal desde ja devemos começar por repudiar a imposição que vem dirigida no convite as festas religiosas, comunicando que os socios em atraso pagarão como não socios. Há socios em atraso é fato, mas são os que não querem abdicar de seus direitos garantidos por estatutos, e são os poucos que sabem o que estes estatutos dizem, e é por adiretoria recusar a mensalidade de cr\$10,00 unica que tem direito de exigir, que os mesmos estão em atraso. Isso portanto da a essas pessoas todos direitos e vantagens dos socios quites, impossibilitando que quaisquer medidas sejam tomadas contra os mesmos.

E preciso que todos se deem conta dos perigos que a atual orientação seguida pela diretoria do Centro, representa para a coletividade, e iniciemos um movimento contra essa maneira arbitaria de agir.

FORA DE MIM NADA . . .

despudoradas exigencias da minoria clerical reacionaria do governo, que está dominando a maioria, cuja maioria com satisfação intima de ceder a quaisquer conceções, apesar de vir a praça publica bater no peito proclamando que os interesses dos operarios e agricultores são os seus interesses e é por eles que esse governo esta lutando.

Isto porem é mentira, este governo com seu lider a frente e um governo de traição nacional, que usa de todos os meios afim de impedir que o campenisado e operariado israelense venha a tomar o poder, e estabelecer uma verdadeira republica democratica. Usando de mentiras em suas declarações, pretende influir nas massas do Galut, afim de conseguir o apoio que ja esta começando a lhe faltar no país.

Um governo do povo não tem medo das massas. Não necessita usar meios copiados dos facistas e como tal nojentos. Se de fato tivesse o apoio das massas, um tal governo não usaria a censura postal, dissimulando-a sob o disfarce de necessidade militar, não adestrarria uma polícia de elementos mercenários e pronta a agir contra o povo, não diminuiria os salários das classes quem se diz representante, baseado em um index de preços, falso, não envidaria os esforços que vem fazendo para transformar o exército, de exército popular e do povo que era, em um exército a serviço da reação que impera no país, e para tal não teria dissolvido a gloriosa Falmach, que se tornou um empecilho merce de sua constituição popular.

Seria falsear a verdade historica negar a Ben Gurion o relevante papel que teve em todas as fases da emancipação do Estado, porem sua finalidade era bem diferente da que vinha pregando, e este motivo esta agora aparecendo claramente.

Seu interesse basico e o estabelecimento de uma ordem capitalista burocratica, e isso de parceria com a mais negra reação que o país possue. E contra isso devemos lutar com todos os meios ao nosso alcance, esclarecendo mostrando as verdadeiras razões que movem a atitude desse governo, e principalmente demonstrar que tal politica so trata os piores resultados ao objetivo sionista, pois o esta conduzindo ao campo dos instigadores da nova guerra, que todos os povos repudiam energicamente inclusive o nosso, a quem a paz interessa decisivamente, porquanto somente havendo paz e que poderemos construir a patria em bases solidas e sãs.

No interesse de uma pátria socialista em que o povo exerce o poder, através de seus legítimos representantes, na luta para alcançar esse objetivo, é necessário que estejamos alerta afim de desmascararmos todas reacionárias atitudes de Ben Gurion, e aptos a compreender o desenrolar dos acontecimentos.

UM BOSQUE EM HONRA DO EXÉRCITO VERMELHO

Durante a Convenção da "Liga da Amizade com a URSS" de cujos 399 delegados, 315 são do Mapam, A.Zisling, dirigente deste partido, anunciou que se plantará um bosque em honra dos Heróis do Exército Vermelho que cahiram na guerra contra o nazismo. Decidiu-se também fortalecer com o judaísmo e sionismo da União Soviética.

"Gritaria" ou Luta (conclusão da pag.2)

explicam as razões da excepcional existência nacional do povo judeu como povo extraterritorial durante os dois mil anos, mas acredita realmente o amigo na sobrevivência nacional do povo judeu fora das fronteiras de Eretz Israel ou Biru-Bidzan? Acredita o Sr IFÉ - que como judeus - somos um povo especial, e que como minorias possuímos forças excepcionais de resistir ao ambiente forte da liberdade que nós rodeia nos países liberais ou das democracias populares - contra a assimilação NATURAL, ou que futuramente acharemos um meio eficaz de resistir ou pelo menos salvar-se das perseguições biológicas nos países que tentarão "livrar-se do perigo judaico"? E finalmente a hipótese que o amigo apresenta "de que todo povo judeu estivesse concentrado em Israel (isto antes da segunda guerra mundial) e que os alemães - isto ainda no terreno das hipóteses - não tivessem sido derrotados em Stalingrado, e von Rommel não fosse, portanto, detido em seu avanço em direção à Palestina, de que valeria a concentração de todo povo judeu no território israelita, quando os alemães e o Mufti já tinham prontos os planos de extermínio de todos os judeus da Palestina". Francamente, Sr IFÉ - se admitirmos hipóteses, compreendendo-as como tais dentro de uma realidade, mas não utopia - que transforma sua hipótese num caso típico de um sofizma. Ora - ninguém duvida, que o antissemitismo é o fruto resultante da nossa fraqueza situacionista-galutiana e que como tal serve de instrumento aos meios reacionários através de todos os séculos. Portanto, se o povo judeu estivesse (nós nunca afirmamos: todo povo judeu, mas sim a MAIORIA) concentrado no Eretz Israel, não haveria "galuth", e não existindo a "galuth" - não haveria antisemitismo, portanto Rommel não teria razões especiais de exterminar um povo, pelo simples fato que o mesmo vivesse no Eretz Israel, e mesmo na hipótese - se existissem razões especiais (não sei no momento - quais) ele teria que enfrentar não um punhado de Heróis-suicidas do Gueto de Varsóvia ou 6 milhões de seres indefesos, mas sim, uma nação concentrada de 17 milhões, armada, para defender-se contra um agressor, como qualquer outra nação digna do seu nome.

Parece realmente - que somente com sofismas "podem os "progressistas não-sionistas" enfrentar as ideias e os atos revolucionários do HASCHOMER HATZAIR, porque no fundo não acredito, que entre a laboriosa parte do povo judeu haja alguém que não deseja o fortalecimento da jovem República israelense sem ao mesmo tempo almejar a paz mundial. O problema não deve ser posto: ou Israel ou a Luta pela Paz. São tão insaparáveis, como são insaparáveis - a vida individual da vida coletiva e vice-versa.

O Haschomer Hatzaïr de Curitiba está incondicionalmente solidário com os seus companheiros da França, como também com os do Rio e em qualquer parte do mundo. Mas os Shomrim não costumam orientar-se por sofismas, mas sciêntes da realidade que os rodeia, lutam obstinadamente para alcançar o objetivo do seu ideal. Os meios da luta diferem sómente, tanto, quanto diferem as condições em que vivem em Tel-Aviv, Paris, Varsóvia, Bucareste, Rio etc - condições estas - que preferem ser ignorados por elementos oportunistas. Apelamos portanto a atitude (prudente) do Haschomer Hatzaïr carioca fraute "Oábiras", embora não concordamos em terem tomado essa atitude conjuntamente com o "Dror", fato este que serviu para o campo da propaganda confusionista, bem aproveitada pelo setor que o Sr IFÉ representa. É uma injustiça - tal propaganda. Não é a primeira que encontramos no nosso arduo caminho.

NOTICIARIO LOCAL

Sch. ALMAZOV - pronunciou o referido discurso no dia 27.8.49 uma interessante e profunda conferência sob o tema: 3 caminhos para as 3 guerras. O pequeno, mas escolhido auditório apreciou devidamente as análises que o sr Almazov - desenvolveu de uma forma magistral e simples. A pergunta que um dos Shomrim dirigiu - foi por parte do conferencista bem esvaidada.

NOVA SEDE DO CENTRO MOSAICO - "finalmente" no dia 22 de Outubro (salvo força maior) haverá um grandioso baile da inauguração....(não da nova sede), da velha sede reformada, atendendo assim ao espírito reformista, que arbitrariamente predomina em certos "yishuvim" principalmente em Israel. O "yishuv" curitibano que atravessa uma época, onde os "linke" são cada vez mais "lin-

ke" e os "rechte" ainda muito mais "rechte" - só Deus sabe o que será do futuro "yishuv" onde o próprio "centro" também sofreu uma reforma. "Acorde! Acorde!" yishuv de Curitiba - são as únicas preces que preparamos nas vésperas de Kol Nidrei

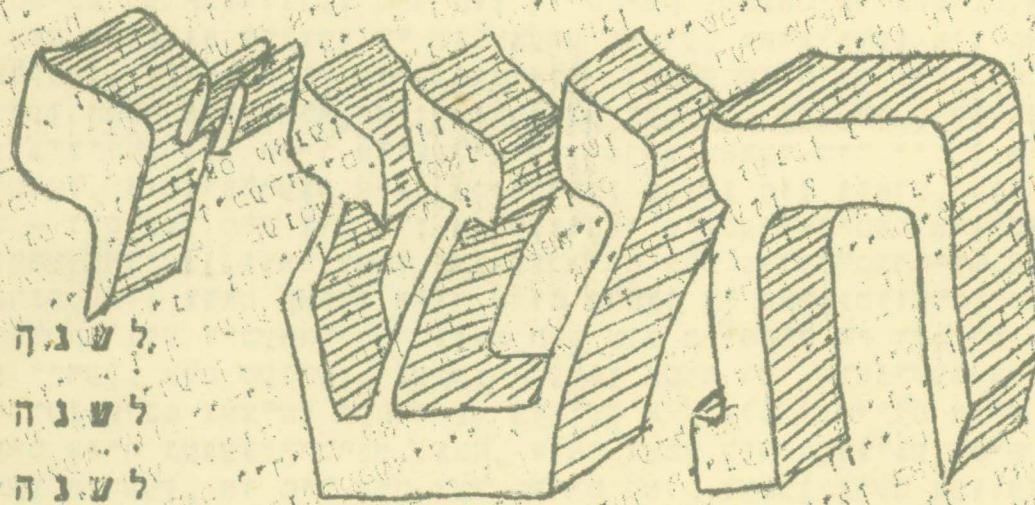
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
CHOIZIK & GELECHTER

Uma vendeusa de flores: - O cavalheiro,
compre uma flor para seu amor
O cavalheiro: - Não posso, sou casado.

עַמִּיכָּלְאָנָּה יְהֻנָּה
פָּרְדוֹת אֲמִיכָּה וְפָרְשָׁה
וַיְהִי עַל כָּל הָעָם
דָּבָר נָעַמְתָּן זֶה פָּזָן דָּבָר נָעַמְתָּן זֶה
וְזֶה דָּבָר נָעַמְתָּן זֶה זֶה

הבלחתה

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

לְשָׁנָה טוֹבָה !

ס"א זעטן דע פראגיניגוונז זוויל זי איז נויטימ

יעקב קערת - שיטועל

סְרֻדֶּת וַיַּדְעֵר צוֹפִיל אָזֶן בַּיְיַיְעָה גַּעֲלַבְעַנְהַיִיט זַוְעַגְן פַּאֲרָאִינִיגְזָוָג, אָז
זַוְעַגְן סְעַהַר סְעַן רַעַדְט זַוְעַגְן דַּעַר אָזֶך, מַעַהַר זַוְיִיסְט זַיְד לַיַּידְעֵר אָזֶם, אָז נַיְשַׁת דִּי
פַּאֲרָאִינִיגְזָוָג צִיְינָג סְעַן, נַאֲר נַדְרָאָד דַּאַס פְּנוּקָט פַּאֲרָקָעַדְפָּע : בִּי שְׁפָלְטוֹג.
זַעַד בּוֹיְלְדִי שְׁפָלְטוֹג אַזְוִישָׁן דִּי בְּחֹהַ פְּוֹן דַּעַם יַיְדְּשָׁן פָּלְקָם, אָז פַּאֲרָוּוָם
זַוְלְפָטְזִי בּוֹיְלְדִי שְׁפָלְטוֹג ?

זונען צויען פון אונס-ציזונזון בבלגיה צו ענטפערן אונס דעד פלאהע זו. ס'אָז נישט אַזְוּנַשׁ צו ענטפערן אַזְוּנַשׁ דארף אַזְוּנַשׁ זיַּד אַזְוּנַשׁ גענַזְבִּין אַזְוּנַשׁ דעם עהנטען אַזְוּנַשׁ גַּלְגֵּלִיךְ. מ'קָאָזְנַשׁ גַּיְשֶׁתְּאָזְנַשׁ דארף אַזְוּנַשׁ נִישְׁט אַזְוּנַשׁ גַּעֲצַנְעַן-פְּרָאָגָנַדְעַן זַוְּסַמְּ. צַעֲרַבְלִיךְ זַוְּסַמְּ אַסְמָל שְׂמָאָדְקָעָד סְאָזְנַשׁ אַזְוּנַשׁ דַּי דַּעֲקַצְיָאַגְּדָעַ קְרַיְזָעַ אַזְוּנַשׁ דַּעַר: צַיְּנוֹנִיסְפִּישְׁעָר בָּזְוּזְוּזְעַן זַוְּסַמְּ פָּאָזְנַשׁ אַזְוּנַשׁ דַּי רַיְזָעַן פָּוּן דַּי "פְּרָאָגְנַשׁ זַוְּסַמְּ-צַיְּנוֹנִיסְפִּעְעָן" זַוְּסַמְּ פָּוּן צַבְּעָן זַיְּסַמְּ זַיְּסַמְּ מַעַהְרַ אַדְרִיבָּעַר צַוְּסַמְּ אַפְּעַן.

מיר בעהערן נישט צו די יוניקע זיאם פראעדיגן : אז זיאם יידישע פאלק מוז זיין
פאלאנזיניגט קדי צו ועטן די יידישע שפראך אדערן די יידישע קולטור א.א.ז.ו., סיר
בעהערן איז נישט צו די יוניקע זיאם פראעדיגן : לאס מיר סיון האבן ארכ-ישראל,
ויל מיה זונגען האס אויסגעזועלע פאלק פון גאט און דערפאר בעהרט צו אונדרן
דאס לאנד, מיר קומען צו דעה זאך פון אירע שפומות איזונשטיין מיט דער רעלעדר גע-
גענווארט פון דעם יידישע פאלק.

בָּאָרָא יִנְיָגָג אֲדֹעַ שְׁפָאַלְסּוֹנוֹב — זְעַנְעַן דָּעַרְשִׁי נְזַנְגְּנָעַן זְוָאַס מְבָמְעַרְקָמְטּ בְּיַיְיַ אֶלְעַ —
פְּעַלְקָאַדְר, אָוָן זֵי אַיְזָאָזְדְר אַפְּרַאַדְוּקָטְ פָּוֹן אַגְּזָוְיִסְעַד אַרְדְּגָוְגְג אֲדֹעַרְ פָּוֹן אַפְּשָׁטִים
טָעַן לְאַגְּעַ, פָּוֹן אַגְּזָוְיִסְעַד אַרְדְּגָוְגְג אַפְּרַאַדְוּקָטְ זֵיַיְ, זְוָעַן דֵּי רַעַנְיִבְוָגְגּוֹן פָּוֹן דָּעַם
פְּאַלְקָ אַיְזָאָזְדְר אַחַלְלָעַד אַזְיַסְדְּקָטְ פָּוֹן אַיְזָעַ פְּרוֹאַפְּסָטְאַרְיִשְׁעַ מְאַסְןְ, פָּוֹן אַיְרָעַ פְּרַאַדְוּקָטְיַיְזְ —
אַזְיַיְ-טְּפָנְדִּיקְעַ עַלְעַמְעַנְטָמְעַן, פָּוֹן אַבְּשָׁפְטִיסְטָעַ לְאַגְּעַ — פְּאַרְשָׁטִיסְיִסְטְּ זֵיַיְ, זָאַס גְּזַוְיִסְעַ
אַזְיַ-סְּפָלְלִיכְעַ אַזְדָּעַר אַגְּרַלְעַכְעַ אַזְמָשְׁטָעַנְדְּגְעַן צְוָוִינְגְּגָעַן אַפְּאַלְקָ צָוְ פְּאָרָא יִנְיָגָגְגּוֹן. אַיְזָ
דָּעַם פְּאַלְקָהָט דֵּי פְּאָרָא יִנְיָגָגְגּוֹן אַסְפָּאַהָאַדְרִישְׁן בְּאַדְאַקְטָעָרְ, זְוִיְיל אַזְוִי שְׁנַעַל זֵזְיַיְ דֵּי
צְוָוָאַגְּגָמְ אַזְמָשְׁטָעַנְדְּגְעַן גִּיְיַן פְּאַרְבִּיךְיַיְ, גִּיְיַט אַזְדְּקָטְ פְּאַרְבִּיךְיַיְ דֵּי פְּאָרָא יִנְיָגָגְגּוֹן.
פָּוֹן דָּעַם נָאַצְיָאַנְלָעַן שְׁטָאַנְדְּפּוֹנְקָטְ, קְעַנְעַן מִיד גְּלוֹתְדִּיְידָעַן נִישַׁט בְּאַסְרָאַבְּטָעַן דֵּי
פְּאָרָא יִנְיָגָגְגּוֹן פָּוֹן אַרְדְּגָוְגְגּוֹן-שְׁטָאַנְדְּפּוֹנְקָטְ, זְוִיְיל אַסְעַלְכָעַ הָאָבָן מִיד נִישַׁט אָוָן קָאָ
גָּעַן אַזְדְּקָטְ נִישַׁט הָאָבָן אַדְרַעְקָטְן אַיְינְפָּלוֹס אַזְיַף דָּעַם בְּאַפְּלַקְטָעָרְ פָּוֹן דָעַר יְשָׁרָאֵל-דָעַר
גִּירָוֹגְגּוֹן, מִיד קָאנְגָעַן נָוָר בְּאַסְרָאַבְּטָעַן דֵּי פְּרַאַדְעַגְגּוֹן אַזְדְּאַיְנָיְנָיְגָגְגּוֹן פָּוֹן דָעַר לְאַגְּעַ —
שְׁטָאַנְדְּפּוֹנְקָטְ, פָּוֹן דָעַר לְאַגְּעַ אַיְזָאָזְדְר מִיד לְעַבְן אַיְזָעַ דֵּי גְּלוֹתְלָעַנְדוֹרָעַ.

וועלבע איז אונדרער לאגע איז די גלווח-לענדער אוון וועלבע זענען דאס די כה-
וח זואם זענען אים שטאנד צו ענדערן די לאגע פון גלווח, פון גלווח — זואם איז די
איינציגע שבת פון דעם יידען-זעלטפראלבעס ?

מיך זוינטן איז דאס רוב פון דעם יידישען פאלק לעטט איז די לענדער, זואו ד' —
ווערן אונטערשטיקס נישט נאציאנאל-לעבן, נאר זואו ס' ווערן געשפן נאציאנאלע —
פראלבעסן. ס' איז א לנט-נויטיגע זאך פאר דער קאפטאליסטישער ארדזונונג דאס —
פארשארטן פון נאציאנאלע פראלבעסן, אוון זואם דריין איזס זיינט גראטען איזס —
דרוק איז געגעז-זיטיגע שואה פון איזן נאציע צו דער צויניטער, פירנדיך איזז צו
איספעער-אליסטיישע דערראבער-זונען הצד פון די טארק-עקאנאמישע נאציעס געגען שונא-
כערע. איז איז אדרזונונג זירגען די שוזאבער-זאציעס פארבידזען איז קאמפ מיט דאס —
פערלדא פראבלעסן. זוניל אחז אירע נאציאלאע פראלבעסן מיזון זיינט קעטפן פאר זיינ-
ער נאציאנאלען חמוץ אלס פאלק. איז איז לאגע געפינען זיך די פילע צענדייליקע לעג
דען פון מערבי-זיט, זוניל אוניך איזנשליכיך ישראל. אבער מיר יידען איז גלווח זיך —
זוניל נישט ישראל, געגעז-טטעס איזנס טאטאליכן זינען פון זוארט. פון גלייביהיט
שטאנדפונקם — געפינען מיך זיך איז א געוויסער איזמעער-אחיםעס איז פרגלייך צו
אונדרער שזואכע נאציעס, זואם לעבן קאנצע-טנדייט אלס פאלק-מערהיט זיינט זיינט
איינגעז בעדנום, אוון זואם קאנען איזז איזום טראגען די פאראומז-ווארטליךיט פאר די
נאציאנאל-קאלעט-זועז זיבערהייט. זואם האט צום בישפיל די זיבערע לאגע פון די
סאווייטשע יידען, אלס מענטשן, נעהנט-העלפֿן בשעת דער טראניישער לאגע פון די
מייליאנען יידען איזנס נאצישן געפער ? צוינישן א זועלט צעטילט איזיפ נאציעס, אוון
דערכו געבויט איזיפ געגעז-זיטיגע שואה, זואם האבן מיר יידען ציט אונדרער
חאפטנ-טארישע אידען, איז מיר אלס ער-שפאַייט פאלק זענען נישט געזוען בכח פאד
א-סיניסאלעד פארט-יידיגונגע פון אונדרער איזיגען זענען ?

און די אלע טענזה : דאס ארכ-ישראל איז קליען אוון קאן נישט איזפנעםן די
מעה-היט פון דעם יידישן פאלק, אדער "העמא-נסט-רידען" בישפילע פון א גאנדער-ענץ —
טער עקאָנאַט-שער איזפנאמ-ספֿעאַקייט, אדער דער מאונען דאס צורי-קערן פון א געוויסן
טייל פון דער פערטער עלייה — זענען בישפילע פון ביזער איז זיבערע זונען טענדייליקע נא-
גאטיזוע, פראפאנאנדער. פון געפער-ליד איז שעדייכע אפֿאַרטוּנִיסְטָן, זואם זוניל איזז
מיט פוטע פראזיאלא-גיט פאַבטידיקן זיינער איזפֿעַזע איזפֿי-זיטע לגביה לעבענ-פֿרְאַבְּדָה
לעטנען פון דער יידיש-נאציאנאלער עגוזיסטען. זיינט זוינט גומ : איז ארכ-יש-
דאל איז נישט צו. קליען פאר די אלע יידען זואם זוניל באהמת עולחה זיינט, זוניל איזז
ישראל איז נישט דאס זואם "איז" האט אונדר "געגען", זור דאס זואם מיר האבן
מיים אונדר-זעה חלוצישן גידיסט דערראבערט אוון דאס זואם מיך זעלבן
גידיסט זוינט-טער דערראבערן. מיר האבן זאך נישט מבחר געזוען איזיפ דעם אבר-הירדן,
זואם אפֿילוֹ אסְטְּרָפְּטָן פְּרָעָמְדָּע פְּעַלְקָדָּע חָבָּן עַם זאָך נישט געטזון, אוון א טייל פון זיינט זונען
לען עס נישט טוֹן קִבְּנָסָל, דָּאַטְּפָּאַרְבָּאַנְדָּהָס אַפְּילָוֹ אַיְרָזָעָס אַיְרָזָעָס אַיְרָזָעָס
גען אַרְדִּי-זְפָּרָעָטָן פון דעם עונגעישן פְּאַגְּטָאַשָּׁע אַפְּדָּוָלָה אַיְרָזָעָס אַיְרָזָעָס אַיְרָזָעָס
אַזְּזָע גָּזָט, אַז מיר מענטן, נישט אונדרער עקאנאמישע איזפֿנאמ-ספֿעאַקייט איזיפ
פֿעַדְאַלְיָשָׁע יְסָדוֹת אַיְרָזָע אַזְּזָע פְּאַרְדָּקָעָטָן זאָך גָּזָט
עַבְּזִיסְטִידָן נאָך הַיְיִינָם אַיְרָזָע אַזְּזָע שְׂכִינָה-פְּדִיקָע אַרְאָבִישָׁע לְעַנְרָעָה, נאָך איזיפ געזינט
צְיַאָלְיָסְטִישָׁע יְסָדוֹת, אַזְּזָע זְגִיבָּע זְגִיבָּע פְּאַרְדָּקָעָטָן זאָך צְיַאָלְיָסְטִישָׁע
זְזִיְּפִּין אַזְּזָע גָּנוֹן גָּנוֹן, זואם פָּאַר אַזְּזָע פְּטַח-זְלָזָע — אַז נישט בְּזַרְזָשָׁוֹזָה
עליה, אוון אַז דאס האט פָּאַר, באַזְּזָע, אַזְּזָע פְּטַח-זְלָזָע — אַז נישט בְּזַרְזָשָׁוֹזָה
שְׁעַנְדָּעָנָצָן קָרְן מַעֲגָן הַיְנָעָן אַרְצָה-שְׁרָאֵל אַזְּזָע אַזְּזָע דעם יידישן פאלק.
סְׁזָף כָּל סְׁזָף — וועלן באַהוּי-פְּטָן הַיְיִינָם : אַז נישט דאס בִּיסְל צִוְּנִיסְטָן הַאָבָן גַּע-
שָׁפָן די יְדִישָׁע מְדִינָה, אַז אַפְּפָיָה נַאֲרִישׁ זְזָע גַּעַלְבָּן באַהוּי-פְּטָן, אַז נישט דאס בִּיסְל
מְאַרְקָפְּסִיטָשָׁע רְפֻוּזָאַלְזִיאָנוּרָע הַאָבָן גַּעַנְדִּרְזִידָעָט זְזָע אַצְּצָאַלְיָסְטִישָׁע אַרְדָּזָען אַזְּזָע זְזָע
פְּאַרְבָּאַנְדָּה אַזְּזָע נאָך דאס רְזָקִישָׁע-פְּאַלְקָעָן רְזָקִישָׁע אַזְּזָע אַזְּזָע
זואם באַפְּלִידִידִים באַהמ די לעבענ-זְזִיְּבָעָן פְּאַדְעַדְבָּנִישָׁע פון א פאלק. איז גער צְיַאָלְיָסְטִישָׁע
אַזְּזָע די אַיְדָעָה זואם באַפְּלִידִידִים פְּאַזְּיִיסְטוֹן די נאצְיאַנָּאַלְעָה פְּאַדְעַדְבָּנִישָׁע פון דעם צער
שְׁפָרִיט יְדִישָׁן פְּאַלְקָעָן — זְזָע פְּוֹלָן זְזָע זְזָע זְזָע
דְּעַלְפָאָר יְעַדְעָר יְיִדְעָה זְזָע זְזָע שְׁפָלָעָט לְאַקְלָעָן פְּאַדְיִינְגָּזְזָען פָּאַר דעם "פָּאַרְאִיְּנִיזְקָטָן
ישראל קָמְפִּין" — שְׁפָלָעָט אַזְּזָע באַדְיִינְגָּזְזָען : פָּאַר דער פְּאַרְשָׁטָאַרְקָעָרָזָע פון דער
דְּשָׁעָר סְׁדִינָה — זואם נַזְּיִטְבָּט זְזָע פָּאַר אַזְּבָּאַדְיִינְגָּטָה הַילְּפָעָר לְיִזְוָנָה אַזְּזָע זְזָע
שְׁפָלָעָט אַזְּזָע באַדְיִינְגָּזְזָען : פָּאַר דער אַזְּבָּאַדְיִינְגָּטָה פְּאַזְּיִיסְטוֹן : פָּאַר דעם פְּאַדְעַדְבָּנִישָׁע
גע דְּאַזְּקָע עַלְיה אַזְּזָע הַחִישְׁבָּטָה, שְׁפָלָעָט אַזְּזָע פְּאַדְיִינְגָּזְזָען : פָּאַר דעם פְּאַדְעַדְבָּנִישָׁע
פון דעם אַזְּבָּאַדְיִינְגָּזְזָען באַלְזָאַרְט אַזְּזָע נַאֲטָעָן מְזָרָח קָעָבָן דעם אַיסְפָּעָרְדִּילְיָזָם, אַזְּזָע סְׁזָף
כָּל סְׁזָף : באַדְיִינְגָּזְזָען קָעָבָן זְזָע אַזְּבָּאַדְיִינְגָּזְזָען עַבְּזִיסְטָעָן אַלְסָעָנָט אַזְּזָע אַזְּזָע
פון דער פְּרָאַזְּעָלָאַנְיָע אַזְּזָע די באַהוּי-פְּטָן דאס : " פון די פְּלָאַמְעָן אַזְּזָע אַזְּזָע
פְּרָאַזְּעָלָאַנְיָע גַּעַטָּא אַזְּזָע אַזְּבָּאַדְיִינְגָּזְזָען די יְדִישָׁע אַזְּבָּאַדְיִינְגָּזְזָען "

הדר מפירה נשבידער זוילן פארן יעדישן קיזם... "סאנדר איז" פון דעם אש און
תורבן פון דער זוארטעוזער בעט איז איז ערנער שטאדקער און סוטיקער הגונה העלה"
נישט פון דעם ערראאיישען איזטערגאנטסקאפט פון דיז איז פשטיינזדעםפער אין דיז
געאנט איז איז ערנער זונילן פארן יידישן קיזם, נאר פון דעם ערראאיישען קאפט פון
יומס טרכטעלדר - דער פראסאטט-פון דיז חלווצישער דערראפערזונג פאר אונדער לא -
ציאנאלדר באפריריאונג איז געשאטען עונוארטן דער שטאדקער זוילן אין דעם נייטס
פון טויזענטער חלווצים, זואם האבן מיט אמחריקן סטידת צפש געבעיט און פארטיריה-
דיקט דאס יידישע לאנד. דיז איז פשטיינזונדע אין דיז געמאם, שענען אין דעם איקער ניט
געווועזן קיזן קעמעפער פאר המשח אדרעט קיזם, נאר א אונפארזונטעלטער איזטערגאנטס
אאמס פון א-סראגנישע בלוזהלאגע פון א-פאלקן, אונ אקיילו ביז דיז אונטערגאנטסקאפט
פע, שענען דיז אונפערט, האבן געהרטט צוי דיז עזעיקע, זואם שענען שוין געווועזן דער -
און פילע אונדערע, האבן געהרטט צוי דיז עזעיקע, זואם שענען שוין געווועזן דער -
צויבען און דעם ציזזיגטשען גייטס-פון-קאמפ פאה גאנציאנאלאער באפריריאונג און אלס
דעלכע, שענען זיז געווועזן דיז זואנג אונדרושען בחוץ פון קאמפ. עם דאט דיז פאהן
פון ציזו נועפלאקערט איז דיז האבן פון זיז אונפערט איז דיז געטא-אויפשטערן-
הע, אבער צובאדויזון - האט זיך דער טראגיישעה קאפק פאנדענדייקס איזו זיז אונדערע
חוונדרעס קאפקטעלען פון בלוח-תקאפק במשח פון זיך לעצעט 2,000. יארן.
פאות יוזע און פלאברעט זוז עיזען באנזיגן זיך קיזן מאל ניט מארטירא-
לאניע, זיז איז גראד כלאקמעטיזס, פאל רעהקער אונערע פרפאנוונזע זואם גאנזיכט,
זיך מיט בער ארט מעטס-סונטאליזם. פאל איז פאנדרונגען צילען. ס' איז פשות א גע-
מיינעה מלול השם פאר דיז קידושים פון דעם גיזזשן פאלקן, זוזילנדייק באחו-יפון - איז
דיז 6 סיליאזען שענען אומגעקומיין, ביז מיר... זאלן ליען - אצעלבע סטאליסטישע
איידען איז שודער איז נזע פאהן און יארה-נדערט פון שאציאלייזם.
בז אונט-דאס "ביסעלע" פון אנטס-הוקס-זיז עיזו ציזזיגטן שענען דיז זואנו זואדרדיישן און-
פערערט פון המשח פון יידיש-וואזיגאנאלין לעגן - איזן זיזו פולן פאנד-אליסטישן
לענען, און נאר דיז אונט-ציזזיגטן. שענען היינט דיז עלביךע, זואם האבן מיט יארן
עפריך, נאך פאה מדינות יישראאל, אונגעפ-ויט איזן דיז עקרהפע-ישע לענדער איה אונט-
ציזזיגטישע פוטיקט, פאנד-אונט-דאס מעדן דאס טראגיישע גלוות.

ישראל אין דאגה

בְּנֵי פָאָנוֹצָפָרֶס הַאֲבִן וַיַּד צְוָרִיקְבָּעָצָזְוִוִּין אָוּנוֹטָעָל דָּעַר דָּעָקְוָוָגָן פָּוָן מִינְעָן־זָאוֹרְפָּעָר
אָוּן סָמְעָן־נָעָן־גָּעָן וְעַד. לְיִי בְּתוֹרָהִים זָוְעַלְכָּעַ זִיְּיָוָעַן פָּאָרְבָּלְבָּן, אַיִּן רְזָוִינְרָסָקְיִיבָּזָן, אָפָּרָ
זָעָשָׂנִיכָּן פָּוָן דָּעַד וְוּעַלְמָ, אַיִּן־פָּאָרָעָמָה קָדוֹזָה גָּזָן אָוּן חָאָבָן־גָּזָן פָּאָרָעָצָן אַיִּן זִיְּיָעָתָ
לָאוּק — הַאֲבִן בְּשָׁלָאָן עַזְוָאָרָאָיְרָן דָּעַם אָדָט, בִּין זִיִּי וְוּעַלְן זִיִּד קָעָנוּן אַזְמָעָרָן צָוָן
אַיִּסְמָלָט בָּאָנוֹי יְמָעָן כְּוֹתוֹחָן. זִיִּי הַאֲבִן בָּאָרוֹזִישָׁט גַּפְּרִילָט אַזְסָעָד אַיִּין זִיִּד אָ
זָדוֹמָנוֹאָשָׁן אָזָן־שָׁלָאָפָן, דָּעַתְּבָעָמָק פָּוָן דִּיְיִפְּנָהִים אַיִּז גָּזָנוּעָן אַזְמָעָרָעָן, גָּזָעָן
עַזְיָזָוָלָט אָזָן־פָּאָרְבָּלִיפָּן אַזְוָרָפָן, אָרָט, זָזָלָטָן זִיִּי אַיִּן אַסְאָגָזְזָוָיִי אַזְוָוָיִי אַזְרָוָמָ-אַזְבָּעָשָׁטָעָקָט
גָּזָוָזָאָרָן מִיסְפָּפָוָן. אָזָן שְׁלָעָפָנְדִּיק קָזָהִים דִּיְיִפְּסָ, פָּאָגָנְדִּיק סִיסְמָזִיְּדָה גָּזָעוּד
זִיִּי זִיִּי הַאֲבִן גַּעַתְּאָמָּפָן אַיִּזְמָאָזָהוָה בְּ פָנָן זָהָבָאָמָּפָן, הַאֲבִן זִיִּי זִיִּיד אַיִּן דָּעַר פִּינְצָטָעָר,
אַזְוָזָעָר אַהֲגָל פָּוָן קְזִילָן, צְוָרִיקְבָּעָצָזְוִוִּין דָּוְדָד זָמָזָפָדָן פָּוָן מְדָבָר.

סיד דאנקען צעד הארציך דעם חבר יוסף טברניצקי
פאוּר דעם העפט "זאלונג" פון משור הבטחו /זיכער/
הייטס-מייניסטערוֹם/, פון זעלכען מאטעריאל סיד
אייבערשרוֹיבָּן דעם ארטיקל פון דוד א. פוייערטשטיין

ז'י' האבן, געקעטען פאר אן אומפאנאט לאנד

אוּבָּבִין אוֹונְזָעַר מֵילְיָטָעַר זָעַנְעַן פָּאָדָאָן טְרָאָגִישׁ עֲשֶׂתָּאָלְטָן, זָעַנְעַן עַמְּ דִי זָעַלְזָעַר
פָּוּן גַּתְּלָל /סְאָבִילְיָדִירָטָעַר שְׂוֹלִים/, סְרוּבָּ פָּוּן זְיִי האבן נִישְׁטָבָאָקָומָעַן קִיְּין צִיזְנִיסְּ
טִישְׁעַ דָּעָרָצְיָוָגָג, זְיִי זָעַנְעַן אוֹיְסְגָּעָזָאָקָסָן אַיְן דִי צִירָטָ פָּוּן זָעוֹלָטָ קְרִיגָּג, זָוָאָס אַיְזָ
גָּעוֹזָאָרָן פָּאָר יִידָּן אַגְּיָהָנוּם, אַזְּן דָּאָן האבן זְיִי גַּעַזְוִים נִישְׁטָבָאָקָטָה קִיְּין מַעַגְלָעָכָ
קִיְּיטָ צָוָעַדָּנוּן אַזְּן צָוָעַדָּנוּן זְיִקְּסִים דָּעָר צִיזְנִיסְטִישְׁעָר אִידָּעָע, פְּשָׁוֹט זְיִינְעָר
הָאָדָּן הָאָטָּזְבָּיָגָן קִיְּין אָרָק יִשְׂרָאֵל.

אוּן בְּשָׁעָה סְהָמָט אָזְבָּעָרָאָכָן אָזְבָּעָרָרָלְמָה גַּעַבָּן דִי אָרָאָבִישׁ עַגְּרָעָסָאָרָן זָעַנְעַן
אט דִי יְזָנְגָּעָלִיסְטָעַר עַזְּלָה-גַּעַזְוּן קִיְּין אָדָּרָ יְשָׁהָאָל אַזְּן האבן פְּלָנְצְלִינְגָּזְיִקְּ דָעַדְזָעַן
אַיְזְמִיטָן דָעָם קָאָסָפָ - אַיְן אַמְּדִינָה, זָעוֹלָכָעָ זְיִי האבן נִישְׁטָבָאָקָטָה אַיְן דָעָר פְּרִידְנָה
אַיְיטָ, זְיִי זָעַנְעַן אַרְיִינְגָּעָפָאָלָן אַיְן אַפְּסִיכָּאָלָאָבָּיָשָׁ פְּרָעָמְדָעָרָרָבָּה אַזְּן זָעַנְעַן אַיְינְגָּ
גַּעַלְאָדָן גַּעַזְוָאָרָן סְקָרְבָּיָבָּ צָו זְיִינְגָּ דִיְיָעָדָרָ לְעָבָן פָּאָר אַגְּנָדָן,
זָוָאָס זְיִי האבן קִיְּין גַּעַזְעָן. דָּאָס זְיִינְגָּבָּיָבָּן פָּאָר זְיִי אַבְּסְטָרָאָקָטָעָרָבָּה אַגְּרִינְ
אוּן האָס נִישְׁטָבָאָרָן פָּאָר זְיִי דָעָם טָמָם פָּוּן אַלְעָבָדִיקָּעָר וּזְוִירְקָלְעָכְקִיָּס.

לייטוֹאָס אָבָּאָקָאָדָן דָעָרָ דָעָצִיָּלָט :

דָּאָס זָעַנְעַן גַּעַזְעָמָן טָמָעָגָ פָּוּן אַשְׁוּדָרָעָגָם אַרְמָמָן נִגְבָּה, דִי מְצָרָעָשׁ עַסְאָקָמָן זָעַנְעַן
אַזְמָאָזְפָּהָרָלָעָגָעָגָעָן אַזְיִיפָּן פְּזָזְקָטָ, דִי זָזָן הָאָט גַּעַבָּרָעָזָטָ. עַמְּ הָאָט גַּעַרְעָנָטָמִיט
קְוִילָן אַזְּן בְּאַסְבָּעָם, אַיְן אַיְזָעָם פָּוּן דִי דָאָזִיקָעָ טָעָג אַיְזָ אַגְּנָעָקָומָעָן אַגְּרָוָזָעָ
פָּעָ פָּוּן דִי גַּחְלָזָעָלָגָעָר, זְיִי זָעַנְעַן גַּעַשְׁקָטָ גַּעַזְוָאָרָן דִּירָעָטָ צָו אַזְּן, סְאָזְנִיסְטָ
גַּעַזְוָעַן קִיְּין-צִיְּין גַּעַלְעָרָן. דִי אַיְזָעָרָנוּ גַּזְוִיטָהָט גַּעַפְּאָדָעָרָטָ, אַזְבָּעָרָלָ
אַיְזָ גַּעַזְעָן-שְׂוֹעָרָן אַזְּן מְחָאָמָן גַּעַדְאָרָפָטָהָטָהָט אַזְּן זָעוֹדָרָמָעָן.

פְּזָזְקָטָ אַזְבָּעָן הָאָבָן סִיד זְיִקְּסִים גַּעַפְּרָעָטָ :

צִיְּ האָבָן סִיד רָעָבָטָ צָו קִיְּקָן אַס דִי זָעַלְזָעָר דִּירָעָטָ פָּוּן שִׁיפָּ אַזְיִיפָּן שְׁלָאָכְטָפָלָד ?
פְּאָקָטָיָשׁ זְוִיְּסָן זְיִיָּן דָאָק נִישְׁטָמָן זָוָאָס עַמְּ דָעַדְזָוָאָרָט זְיִיָּן. דָאָס דָאָזִיקָעָ לאָנָד אַיְזָ פָאָר
זְיִיָּן קִיְּינְסָאָלָקָיָן הָיִים נִישְׁטָבָאָרָן. זְיִיָּן האָבָן דָאָס לְאָנָד נָאָק נִישְׁטָגָעָן זְוִיָּן
הָעָרָיָקָן. זְוִיָּן אַזְוִיָּן זָעוֹלָן זְיִיָּן פָאָר אַט דָעָד דָאָס לְעָבָן סְקָרְבָּיָזְיִין.

סִיד הָאָבָן זְיִיָּן גַּרְזָוָפָן אַזְּן זְיִיָּן אָפָּן דָעָרְקָלָעָרָטָ, אַז סִיד הָאָבָן בָּאָשָׁלָאָסָן צָו פְּרָעָגָן
זְיִיָּן אַלְלָיָן, צָיִד זָעַנְעַן זְיִיָּן גְּדָרִים צָו נִעְמָעָן אַזְיִיפָּן זְיִקְּסִים דִי לְאָסָטָ פָּוּן אַשְׁוּזָעָרָן
קָאָסָפָ, סִיד הָאָבָן בָּאָשָׁלָאָסָן צָו שִׁיקָן אַזְזָעָדָרָעָטָמָעָן אַיְן אַנְגָּדָרִיָּפָ. זְיִיָּן, דִי נִיְּיָ-
אַגְּנָעָקָומָעָן, זָעוֹלָן דָאָלָפָן אַנְטִילְגָּעָמָעָן אַיְן אַט דָעָמָקָסָפָ, אַבְּעָרָ זְיִי זָעַנְעַן נִישְׁטָ
סְפָּזָוִיבָּ דָאָס צָו טָאָן, זְוִיָּן בָּאָלָד זְיִיָּן נָאָק דָאָס לְאָנָד נִישְׁטָגָעָן.

- אַיְזָ זָעוֹלָקְזָמָאָל נִישְׁטָפָרְגָּעָן יְעָנָעָ זָעוֹנְדָעָרְלָעָכָעָמִינְגָּטָן - הָאָט זָעוֹטָרָ גַּעַ-
צָבָטָ אָבָּאָקָזְגָּעָהָה, - אַס דִי זָעַלְזָעָרָ, דִי זְיִיעָ עַזְלָיָם, זָעַנְעַן אַזְיִפְּגָנְעָשְׁטָאָגָעָן אַיְינְגָּעָרָ
נָאָכָן צְזָוִיְּסָן אַזְּן הָאָבָן אַלְעָעָלָ אַזְיִיפָּהָרָקִים זְיִיעָדָרָגְּדִיקִים בָּזָאָלָד אַדְרִיְּגָזְזָוָעָטָן אַיְן
קָאָסָפָ, אַזְּן טָעָרָן. פָּוּן עַזְזָזְזִיאָזָם הָאָבָן גַּעַפְּיִזְקָלָטָ אַיְן זְיִיעָדָרָ אַזְיִגָּן.

דָאָס אַיְזָ גַּעַזְוָעָן אַנְחָהָרָדָעָיָע : צָו שְׁמָרָבָן פָאָר אַגְּנָדָן, זָוָאָס דָוָהָסָטָ
קִיְּינְסָאָל נִישְׁטָבָאָקָטָם...

אוּן אַזְּן יְיִיטָעָ טְוָאָגְעָדִיָּע

אַיְינְדָעָרָ פָּוּן אַט דִי גַּחְלָזָעָרָ, מִיטָן נָאָמָעָן בָּעָלָא וּוּרִים, אַיְזָ גַּעַבְּזָרִין-אַיְן אַ
קְלִיָּין אַזְבָּעָרָדָיָשׁ שְׁפָעָטָלָ, עָרָהָטָן זָאָק זְיִשְׁטָ דָעָרְגָּרִיבִּים צָו בְּדִ מְצֻזָּה, זָעַנְעַן עַל אַיְזָ
פָּאָרְטָרִיבָן גַּעַזְוָאָרָן צְזָאָמָעָן מִיטָן דָעָר נָאָצָעָרָ שְׁמָפָהָ אַיְן דִי קָאָלָקָ-אַזְזָוָזָסָ, עָרָהָטָן
זְיִקְּדָעָטָזָוָעָטָ עַל פְּיָיָן, הָאָט זְיִקְּדָעָטָזָוָעָטָ אַיְן דִי לְאָגָעָרָן, אַיְזָ עַזְלָה גַּעַזְוָעָן
קִיְּין אַדְרָאָל אַזְּן אַזְּן גַּעַזְוָאָרָן אַסְלָדוֹתָ אַיְן דָעָר יִשְׂרָאָל-אַרְמִיָּהָ. עָרָהָטָן זְיִקְּדָעָטָזָוָעָטָ אַיְן
טִילְלָקָטָ אַיְן פִּילְיָשָׁלָאָכָטָן אַיְן גַּגָּבָן, אַיְן דָעָר אַפְּרָאָצִיעָ, זָוָאָס הָאָט גַּעַהִיָּסָן "עַשְׂרָמְכּוֹחַ"
שְׁפָלִיטָרָן פָּוּן אַנְדָאָבָן בָּאַמְּבָעָן הָאָבָן נִעְטָרָפָן אַיְן זְיִינְעָרָ בִּידָעָ אַזְיִגָּן.

עַד אַיְזָ אַפְּגָנְשִׁיקָטָ גַּעַזְוָאָרָן קִיְּין אַמְּחָזָקָ : אַפְּשָׁר זָעוֹמָעָן פְּעָן אַיְם דָאָרָטָ קַעַזְעָן אַזְּסָ
קָרָעָן דָאָמָלָ לְיִכְתָּם פָּוּן זְיִינְעָרָ אַזְיִגָּן. פָּוּן אַנְשָׁתָאָלָטָם פָאָר בְּלִינְדָעָ אַיְן רָאָשָׁעָטָעָר אַיְזָ
עַד אַפְּגָנְשִׁיקָטָם בַּעַזְוָאָרָן קִיְּין דָעָמָאָרָיָטָ, צָו אַבְּקָאָנָטָן אַזְיִגְּן-דָאָקָטָעָרָ דָרָיָן-בָּלָאָנִי, אַזְּן
אַס זָעוֹמָד דָעָר דָאָקָטָעָרָ שְׁרִיְבָטָ וּזָעַגְעַן זְיִיָּן פָאָצִיעָם :

- רֹאִיךְ אַיְזָ גַּעַזְעָם וּוּרִים אַיְן מִיְּין צִימָעָרָ, בְּיִי זְיִינְעָרָ פִּס אַיְזָ גַּעַלְעָגָן זְיִיָּן
הָזָוָעָן עַד הָאָט בָּאַקְזָעָמָעָן אַלְמָתָהָן, זָעוֹמָעָן עַד אַיְזָ אַרְיִין אַיְן-מִיְּין צִימָעָרָ, הָאָט
זְיִקְּדָעָטָזָוָעָטָ אַזְּן הָאָמָנוֹגָן אַזְּן בָּאַלְוִיכָטָן זְיִיָּן פְּנִים, שְׁפָאָרָקָ

איז געזוען פִּין זוילן אים צו העלפן. און איך האב געהאפט, און פיד וועט באמת געלדיונגען אים אומצוקערן צו דער וועלט פון לייכט...
נאר זוען ער האס אראפגענימען זייןצע טונקל-בלאע ברידלן און איך האב פארזיב-טיך. אויגנעוזיבן די ברעמען פון זייניע איזיגן, האבן זיך פאר פיד אנטפלעקט בלויין צויניי רונייט ליעבער, עם איז קריין סימן נישט געבליבן פון צויזי איזיבן, זואם הא-בן אומאל הונאה געהאט פון די צוונ-שטראַלן און פון בלומען, זואם האבן אומאל נע --

א טריזוט חמם איד' געשויגן - שרייבט זווייטער דער ראקטער - נאר בעלא זוויאס
האט בעדולביבק בעדווארט, נישט דירנדיק זיך פון ארט.
ב' האב אים אונגענומען פאדר דעה האט און בעזאגט :
- בעלא ! זי' גע אויגן האבן געצען ארדז ישראל. זי' האבן דארט געצען א ניעעם
דור, זואם גויט פאול זיך א זיינע הײַם. עס איז כדא' געוזען צו ברענצען פאדר זי'
יעדען באלייבּין קרבּן... איז זיינט די דערמאכער פונעם הייכּלאנד פארן יידישן
מלך, און די קומענדיקט דורך, זעלכע וועלן זובה זיין דארט צו לעבן אין שלום
און רז, וועלן איזיך בעטשן פאוד אידער שזוערט קרבּנות...
בעלא זוויאס, דער צעלגער פון בח'ל, האט נארזישט געענסערט אזיף די רײַד פון
ראקטער. ער החט שטיל א גלעט בעטן זיין. הוועט אימערן קאפּ און בעזאגט :
- זו, קום, לאסיד גײַן !

לעומן איז דוד קיבוץ ארזי

פון דניאל בן-גחים
/פאריזעטונג/

"גָּלִיבְּגָוֹןִים פָּנוּ דַי גַּעֲבִיטָן" / "אִיזָּוּ שָׂמְחִים" /

אלם דרייטן יסוד אין דעם בז' פוזעט קיבוצישן קעסעדרל - אויסער די קיבוצישע ארגאנישקיות און דעם אידעהישען קאלעקטיזויזם - זעם דער קיבוץ ארציז די אינער-לעבען פִּינְטוּשְׁקִיִּת.

דער עצם מהות פון קיבוץ פאדרט, איז די קיבוצישע געזעלשאפט זאל זוכן איינער-האלב איז א לעזונג פאר אלע לעבענס-פראבלעמען פון דער מענטשלעבער געזעלשאפט :

דער זונדטשפלעבער קיומ, די געזעלשאפטלעכע באציזונגגען, דער קולטורעל-קיינטלא-היעדר אויסטרוק, לעבענס-שטיגער, פאמיליע, פרויינ-פראגע, דערציונג א.א.ז.ן, נאר-די פיעזיקיות פון קיבוץ צו פלעגן גלייכציגיטיך און גלייכמעסיך די פארשיידען לע-גנס-געטען, נישט פארזווארלאזנדיך אויף א לענגעהדר צייט קיין שום איינעם פון צי' - פארזייבורט דעם דערפאלג און די ספאביביטעט פון דעם קיבוצישן לעבן. יעדע שערדוונג אין איזן פוזקצייע פון קיבוצישן קערפער שלאגט זיך אפ אין פארלויך פון דער ציים אויך אויף אלע אנדערע זידיע פוזקיעס.

דער גלייכגעזוויכט פון די געבעטען - דעם ווירטשאפטלע-עקאנאמישן, דעם געזעל-שאפטלעך-קולטורעלן, דעם דערציידישן און אידעהיש-פאליטישן - געהער צו די וויב-טיקסע יסודות פון דער קיבוצישער שאפזונג.

הער רעג זלאטען

צוזאמען מיט דער אידעאישע אוֹן קיבוצאשע יסודוֹן קיבוץ אַרְצִי זִיְנָעַן אוֹיֵף דעם גדר נדוֹגֶד-דעם אוֹיך אַנדְעָצִימִיכְנֶט גַּעֲזָוָהָן זִיְנָעַן אוֹיפָגָבָן אוֹן טַעַמִּיקִים-גָּעַם.

א. די אונפירונגע מיט דער בעסיד נזאמעד פאליטשענד און געצעלשאפטלעכער טאגט-
קיטס פון די קיבוצים אין ראם פון דער הפחדהווען /מיט דער גריינדרונג פון דער פאל-
טוי "השומר הצעיר" איז דאם רוב פון די דאזריךע איז פגאנע איברגענונגען אין
רשוח פון דער פאלטוי, נישט ענדערנדיק דערבי דעם פרידניצחט פון אידיעאישער און
פאלאיטישער קלאעקטיוויטטס אין קיבוץ ארכץ/.
ב. דאם שאפן אין ארבען שע פאלטוי נדונגען צו זישן קיבוץ ארכץ און דער זועלט-אר-
גאניזאציע השומר הצעיר און די איז דאענטע באזועגונגען כדי געמיינזאם צו באז
האנדלאען אלע בשוחפה דהיך אידיעאלאגישע און דערציערישפ פראגען, כדי אוניפצזונעמען
די קיבוצישע עליה און העלפן איד זיך איז נאדרדען און כדי צו באטיליקן די שלוי-
חים פון קיבוץ ארכץ אין דער ארדבעט פון דעה זועלט-ארנואז'יאציע "השומר הצעיר"

אוז פון די איר גאנטמע באזועבעזונגען אין די גלוות-לעדר. ג. די בעמיג'ז האמצעי למזהעלע מעסיקיט, האם עאמפֿן פון דערצ'יז גאנט האשמאטן אונ ליטעראטור-פארלאנדן. ז. שטופנזויזע פארו זירקלעטען די פון קעגעז'יז-טיקסע היילך אונ עקאזאמישער גלייז כה'יט אין די ראמען פון די באשלוון, זועלבען צוועלן אגדענומען זועוון חדוך די אונ טולערבענדי אנטיסטוציעס פון קיבוץ אודצ'י, סייטן איזזען צו דערנדייכן צו א זזירטן שאפטלעכעד קאנזען, אפהיטנדיך דערביי די זערטשאפטלעכע או ימאגאמיע פון יעדיין

ה. בשוחחותיך עזארד פאר אדרבעט איזן באענצעונג איזיפן באלן שאפונגע פון בעמיגן זאמע אנטאטאלטן איזן איינזטרכטונגען איזיפן יסוד פון טער-סאל-אלעד קאנצעונגסראציען ג. אלע פאראגראפען קיינען אונגעפילט וועוזאָן מיט לעבענדיקן חוכן אין פאָרלויַן פון זער 2-איידיקער עקטנטערז פון קיבוץ איזן דורך זיינ פילוחיַיסקער טעם-קִים איזן שאפונגע איזן קאָרער-הענוו געטען

פַּרְצָעָנוֹג קָוָם / Parzaynog Kovam

אקלילין היזען פון אורט-ארבענער און פֿוֹצְצָמְפַעַר אֶלְעָזָר מִיד גַּעֲזָעָן. סייר האבן
וועצ'ויבן אודדערתינו יקאמ פון דעד קאנע-ענד, די אונד אודום האט געשם-יסלט צי.
או נדי און צונעצ'ויזן. סייר האבן אודדערתן ליאנד אוד-פֿאנַעַן מיטן אונגן פריז-
לאמק'יט פון דעד צומעה. מאם זיעעל פֿוֹזְצָמְפַעַר אֶלְעָזָר מִיד פֿוֹצְצָמְפַעַר אֶלְעָזָר
או נדי-ענד ערעל אונדערן. אקלילין אודום דעם ציטנער-וואגן און צו-אַסְטָהָן האט זיך. גראט-ען 8
גאנצעער קאנגערטן פון און פרשט-קְלָאַסְ-קְעָד מַזְיִיךְ-קְפַעַלַע. די פֿעַל-זָעַר האבן אַפְּגָעַה-ילכט
מַטְ�וָעָה צי אַזְדְּזָעָר טען און גע-אַסְטָהָן.

ה' אל-בָּקָרְתָּאָם עַד-עַד כִּיר גַּעֲזֹעַן אֶל-דִּי כַּמְכַעַּדְדָּה וְאֶל-פִּיר בְּרֵכָה גַּעֲשָׂקְדָּקָם אֶזְעָקָם
אַיְדָע קִינְדָּעָד. צְוָם, כְּדִי-אַלְמָכְתָּאָט פְּרָז אַזְדְּגָעָעָע לְאַטְלְדָלְעָכָע, מִיְסְ-מַזְבָּחָים אֶזְעָקָע
שְׁיַעַד נִישָׁת גַּעַזְעָנָע. אַזְדְּגָעָרָע שְׁיַעַד עַד-עַד פְּזָל גַּעַזְעָרָע פְּזָן אֶזְעָקָע
חַבְוָאוֹת אֶזְעָקָע אַזְדְּגָעָדָע שְׁמָעָקָע אֶזְעָקָע. הַיְדָה אֶל-דִּקְעָז אֶל-גִּישָׁת גַּעַזְעָנָע. כְּהַקְּרִיְּז עַופָּע

בעהם און זעם נישט רענאנגערטןן קרייג האבן מיד פארשפילט.
אונדזעלאַע שאָפּ אָזְנוֹ רְגֵדְרָעָה דְעִינָעָן צִיְדָרְזָרְבֶּט גַעַז אַדְרָן אַונְדְזָעָלָע בְּלִיעַזְדָע פָעַלְדָעָר
האָזְנוֹ לֵי שבונטֵן צוֹוִישָׁן זַיְד פָאַרְטִילָט אָזְנוֹ אַונְדְזָעָלָע וְהַמְלָעָן גַעַלְבָעָנוּ בְּרִידָעָר
האָבָן גַעַרְזָט אַזְיכְסּוֹ אַונְדְזָעָלָן צַו זַוְכָן אַצְוֹזִיסְטָק פְלָאָק שְׂוּסָר אַיְז אַונְדָז אַזְגְעָקְסּוּמָעָן
זַיְד צַוְצָוָפָטָן צַו דִי 1899 אַמְשְׁמַעְזָדָן אַפְעָר מִיט אַונְדְזָעָלָע עַקְשְׁזָה אָזְנוֹ דְזִיעַרְחָאָפּ
טִיקְיוֹתִים האָבָן מִיד אַזְוֹזָה דָמָן כָּל גַעַזְיָה ; דִי זַזְמָטָע פָאַרְהָאַרְטָעָן זַעַם עַרְכָה האָט זַיְד
זַוְיִי אֲכָלָה אַיְלָן שְׁלִיךְיָה קִים גַּבְגָּזָם בְּזַעַקְמָן דְקַבְעַטְזָוָה אַדְרָזָם הָאָט וְזִידָעָר עַנְצָא אַזְגָדָז
גַעַשְׂפִיְיכְלָט אַונְדְזָעָלָג לְבָעָן שְׁמַבְבָּזְעָמָת תְּאַבְעָדָה זַרְעָא אַונְדְזָעָלָד גַעַמְעָדָט דִי טַוְיְגַעְלָפָךְ הָאָז
בְּן זַיְסִיעָרָע זַיְסָטְעָסְטָעָלְעָן צְבָעָמָן אוֹזָם דָעַם זַאָזָן אַזְסְעָגָט אָזְנוֹ גַלְיְקָלָאָז זַעַנְעָן מִיד
נאָכָמָל גַעַונְעָן !

דאַס אִיז אלֵץ אַמְּלָאַל גַּעֲזָוֶשׁן, קִיְּזָן קִיְּנָהָן אֵין יַעֲגַע אַלְטָעַ צִיְּינָן האַט עַם מִיט
אוֹנוֹדְזָעַרְעַן בְּרִידְעַר פָּאַסְּרִירַט. וַיַּעַן אַלְעַ שְׁבָטִים אַזְעָנָעַן נַאֲך וָבָאנְדָעַרְעַן גַּעֲזָוֶשׁן. אַלְעַן
אִיז נַאֲך צָעַד פְּרִימִימִיזָן גַּעֲזָוֶשׁן, קִיְּזָן גַּעֲזָוֶשׁן הַאַט מַעַן נַיְעַט בָּאַזְוָצָט,
סְעוּרָעַ אֵין צָאַל שְׁבָטִים הַאֲזָן דַּי קִילְעַנְקָאָז אַזְטָעַרְמָעַזְיָק גַּעֲמָכָת, אֵין שְׁקָלָאָפָן זַיִּי פָּאַרְדָּ
זָוָאנְדָלָט. קִיְּזָן פִּיסְטָעַן עַדְדַּה האַט דָּאָן, נַעַטְנַעַט גַּעֲפָלַט אַזְוָן אוֹנוֹדְזָעַרְעַן בְּרִידְעַרְעַן דָּעַם
פְּלָאָן פָּאַרְלָאָזָט אַזְוָן מִיטָּן, שְׂנוּזִיךְ פְּזָן, פְּנָזָם זַיִּעָן וּזְסָטָעַן פָּלָעַצְעַרְעַן אֵין בְּלִיחָנְדָעַן גַּעַרְעַן

שׂוּעָר טְרוֹקָעַנָּעַ יַאֲרֵן זָעָנוּן אֲבָעֶר אֲזְנוּגָעַקְוָמָעַן אָזִיף יְעֻזָּעַ גַּעֲגָנוֹתָן. סָאִיך גַּעֲגָנוֹרָן נִישָׁט דְּעַרְטְּרַעְגְּלִיךְ אָזָן סָאִיך נִישָׁט גַּעֲלִיבָן מִיטָּזָזָם לְעַבָּן צָו הַעֲרָהָלָטָן. דִּי גַּעֲזְוַיְיִקְמָעַ מְשֻׁפְחוֹת הַאֲבָן גַּעֲמִיזָם זִיְעָרוֹעַ אֲזְבוֹעָצָעַסְעָזָעַן פְּעַלְדָעָר פָּאַרְלָאָזָן אָזָן אָזִיךְ וְזָוְגָדָרָן אֵין פְּרַעְמָדָע לְעַדְרָר, דִּי בְּאַזְעָצָעַנְדִּיק מִיאָן דְּעַרְלְוִיְבָנִישׁ פָּוֹן דָעַה דָא סָאַלְפְּסִידִיקָעַ רַעֲגִירְוָנָג אָזִיף אַ גַּעֲבָנָט מִיטָּס אַסְךְ פָּאַשָּׁעַ פָּאַר זִיְיעָרְפִּי.

אַרְבָּעַטְזָאָם זָעַגְעָן אָזָן דָעַם פִּיכְכָּטָן בָּאָדָן אֵין אַסְמָסָט טָעַר פְּלָאָץ פָּאַרְקָעָרָט, עֲגַיְפָּטָן הָאָס דָעַס לְאָנָד גַּעֲהַיְיכָן. דִּי אִידְיְזָוָוָאַגְּעָר הַאֲבָן זִיְיךְ אַגְּבָעַד בְּעַר מִיטָּהָר צִיְּדָס אֵין אַזְנְדוֹזָעָרָעַ בְּרַיְדָעָר מְתָבָעַד זִיְיךְ אַגְּבָעַד הַזְּוּבָן שְׁרָעָקָן, אַזְמִיר זְוּעָלָן מִיטָּס דָעַה צִיְּדָס דָעַה אַזְנְדוֹזָעָרָעַ, דִּי רִיְּזָה דְּעַרְיִיעָן הַאֲבָן דְּעַגְּרִירִיכְטָס צָוָם קָעְזִיג אָזָן בִּסְלָעְכָּזָוִיס גַּעֲפִינְג אָזָן מִיטָּלָעָן זָוִי צָוָן בָּאָזָן.

יָא, פִּיכְיָן קִינְדָּן ; שְׁלָאָפְּ אֵין, מִינְיָן נְשָׁמָה ; זָוָעָן דָא זְוָעָסָט עַלְטָעָד וּזְוָרָעָן וּזְוָעָסָט אַפְּרָשָׁטִיָּן אַזְנְדוֹזָעָרָעַ בְּעַשְׁיכְטָעַ, זְוָעָלָכָעַ הַיְיָם זִיְיךְ אַזְנְבוֹד מְצָדִים, בְּיָם בְּאַרְקְנוּכְטִיָּוג פָּוֹן אַזְנְדוֹזָעָרָעַ בְּרַיְדָעָר, זְוָעָלָכָעַ לְאָנָד הָאָס אַזְנְדוֹזָאַס פָּאַרְזְוָאַנְדָלָט.

אָזְוִי צִיְּסָמָע זִיְיךְ דָעַר פָּאַרְדָעָם : פָּוֹן אָזְיָן גַּלְוָת אַדְרָוָם אֵין צְוּזִירִיכְטָן אַרְיָין, בָּאַזְוָעָל דִּיר זְוִיְּסָעָר דְּעַרְצִיְּלָן אַזְנְדוֹזָעָרָעַ גַּעֲשִׁיכְטָעַ, זְוָעָלָכָעַ עַגְּדָלָה נִישָׁט אַבָּעָר פָּאַר חַיְיָנָט גַּעֲגָנוֹג !... שְׁלָאָפְּ אֵין, מִינְיָן קְרוּיָן, מִינְיָן נְשָׁמָה ; אִידְלָוָלָן, מִינְיָן קִינְדָּן !... דְּוַרְכְּגַעְדְּרִיבָנָן סִיטָן זִיְידָס אַזְמָפָאַרְשָׁטָעַנְדָלִיכְבָעַ זְוָעָרָטָעָד אִידְז דָעַס אִידְגִּיל אִירְגָּנוּשָׁלָאָפְן.

NOTICIAS DE ISRAEL

- I. Zerubavel - representante do Mapam na Agencia Juadica - e B. Loker - Mapai, e presidente da Agencia Judaica - viajaram para os EU. afim de presenciar o encerramento da Campanha Unida do presente ano.

- No dia 2 de Novembro será inaugurado, oficialmente, o Instituto Weizman em Rechovot. Coincide esta data com o 75 aniversario natalicio do Presidente.

- O redator de "Kool Haam" (orgão comunista de E. Israel) I. Czestochowski, renunciou a redação do mesmo, por não estar de acordo com a linha do Partido Comunista Israeli.

- Foi oficialmente confirmado que foi re-iniciada a alia da Polonia. Segundo esta informação, cada judeu polonez podera ir a Eretz Israel, se renunciar a cidadania poloneza. O emigrante não receberá um passaporte, sendo um documento para viajar.

- Numa sessão do Parlamento, o deputado comunista Hebreu, A. Preminguer, declarou o seguinte : " Como resultado das decisões tomadas pelo Congresso do Partido Obrero Unificado (MAPAM), afiliamo-nos ao P.O.U. na luta em prol da sua plataforma. Com isto levamos ao conhecimento que a fração dos Comunistas Hebreus deixou de existir, e que eu considero-me membro do Bloque Parlamentar do Mapam".

- A RADIO MOSCOU e os diarios soviéticos, que até ha pouco tempo transmitiam poucas noticias sobre Eretz Israel, começaram publicar e transmitir noticias politicas, culturais e sociais de Eretz Israel, e a reproduzir artigos dos diarios judaicos e árabes.

- Nas eleições para a Comissão Operaria da maior fábrica de tabaco em Israel, MASPERO, foram eleitos 8 membros do MAPAM, 3 do Mapai e 2 apartidarios. Na comissão anterior havia 10 membros do Mapai e 1 do Mapam.

כלינגרDNK

רְזָהָף זִיְיךְ אַפְּ

רְזָהָף זִיְיךְ אַפְּ, בְּרוֹדָעָר מִינְיָנָעָר :
סְרִיְיךְ,
אַיְזָן טָעַג, אֵין אַזְעָלָכָעַ סְעַג, וְזָיִי כְּסָאַרְעָעָם
וְזָוָעָן אַזְוָן נָאָל אַזְוָן פָּאַרְגִּיָּס אֵין
וְזָוִיִּסְמָן זָוָעָג.

זָעַ, סְיִינָעָר אַרְעָמָס זִיְינָעָן בְּרִיְתָס
אַזְוִי בְּרִיְתָס, זָוִי דִי פְּעַלְדָעָר פָּוֹן מִינְיָן
חַיִּים

אֵין זָאָנְגִּיקָן גַּעֲזָאָג,
אוֹזְזָאָנְגָעָן שְׁטָעַנְדִּיק זְרִיְתָס
דִּי גַּאֲזָעָן זְוָעָלָם אֵין לִיְשָׁאָפָט אַדְרָוָס
צְוָנְעָמָן .

דִּי זְוָעָגָן לִיְגָן גַּרְזִי סִיטָס שְׁאָסְסָמָן אַזָּן
וְעַשְׁפָעָנוֹס

אוֹזְזָאָנְגָעָן שְׁטִיקָעָר וְאָבָט -
טוֹזְזָוְסָאָזְזִיקָעָר שְׁרוּק,
לוֹזְיָעָר אַזְיִיף דִי טְהָרִים פָּוֹן סִירִין גַּעֲבִיָּין .

רְזָהָף זִיְיךְ אַפְּ, בְּרוֹדָעָר מִינְיָנָעָר :
סְרִיְיךְ,
אַיְידָעָר סְאָג פָּאַרְגִּיָּים
אוֹזְזָאָנְגָעָן סְפָלָט צָו אַזְעָלָט,
אַזְוִי שְׁטוּס אַזְוָן קָלָט, זָוִי שְׁטוּס .

" O REFLEXO " como seus admiradores expressamos por este meio os nossos agradecimentos pelo regular envio d'esta Revista mensal. Tentaremos, se o espaço permitir, publicar no "Tachliteinu" um comentario sobre o Nro de Agosto.